

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det, der er vores kritik i denne her sammenhæng, er, at man ikke benytter lejligheden til at tage en diskussion, og det være sagt til den konservative ordfører, om en revidering af den praksis og den opfattelse, der har været i Danmark i alle de år, vi har tilsluttet os internationale konventioner mod dobbelt statsborgerskab, selv om det har været åbenlyst for alle, der har siddet i Indfødsretsudvalget bare i den periode, jeg har siddet der, og det er jo 8 år, at denne her udvikling har været undervejs.

I den forstand er det her ikke en speciel kritik af den nuværende regering, men sådan set i lige så høj grad en kritik af den tidligere regering. Jeg kan sige, at der er en fuldstændig slående modsætning mellem de ting, som vi har gjort i Danmark, og så de resolutioner, som også folketingsmedlemmer fra Venstre og Det Konservative Folkeparti har stemt for i bl.a. Europarådet. Det kan jeg bare konstatere. Men den modsætning er åbenbart ikke noget, som berører de pågældende partier særligt.

Om EU-statsborgerskabet skal jeg sige, at vores modstand mod EU-statsborgerskabet var modstanden mod at opbygge en europæisk supermagt. Vi er imod opbygningen af en europæisk supermagt, og derfor er vi selvfølgelig også imod et statsborgerskab i sådan en europæisk supermagt.

Så til hr. Søren Krarup: Jo, man kan sige, at det internationale forudsætter det nationale eller forudsætter, at der er en lokal forankring, som imidlertid ikke behøver at være lig med landet eller lig med statsborgerskabet.

Lad os tage et eksempel: Tyrkiet. I Tyrkiet har mantraet været, at alle, der boede i Tyrkiet, skulle være tyrkere, og de skulle have tyrkisk pas, og de skulle tale tyrkisk. Det er en af grundene til de ulykker, der er i Tyrkiet, for virkeligheden er jo, at selv om der kan eksistere et tyrkisk statsborgerskab, så er der forskellige nationaliteter inden for det tyrkiske land. Der er f.eks. den kurdiske nationalitet, og der er andre nationaliteter.

Derfor bliver man nødt til at skille de ting ad. Det har vi ikke været tvunget til i Danmark, men den udvikling, som er undervejs, gør, at vi også mere og mere i Danmark bliver nødt til at skille de ting ad.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hr. Søren Søndergaard siger, at jeg ligesom forudsætter, at der kun er én nationalitet i Danmark; men der er flere, siger hr. Søren Søndergaard. Ja, det er rigtigt, der er faktisk både værter og gæster i Danmark, og forudsætningen for at yde gæstfrihed er jo, at der er nogle, der er værter, og at gæsterne ikke gør sig til værter.

Jeg vil egentlig godt spørge, når nu hr. Søren Søndergaard erklærer sig fuldstændig imod Ove Høegh-Guldbergs ord »Landets børn skal nyde landets brød«, om der så ikke for hr. Søren Søndergaard er noget slående i ordet børn. Det er jo et billede hentet fra familien.

Hvad ville hr. Søren Søndergaard sige til den far og mor, som sagde: Nu har vores børn fremover ikke nogen særskilt ret i det her hus, ikke mere end alle andre børn på Jorden? Ville de blive glade, veltilpassede børn? Eller ville de forældre have fortjent, at børnene sagde til dem: I er ikke mere vores far og mor end naboen derinde, så vi går ind for et dobbelt forældreskab?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ja, nu kan man konstatere, at hvis det var alle de børn, der levede under de forhold, der hed dobbelt forældreskab – forstået som, at der er flere end to forældre – som blev utilpassede, så ville vi have et meget stort problem i det danske samfund, et meget, meget stort problem. Det har vi heldigvis ikke. Det kan faktisk lykkes at have situationer, hvor børn har mere end to forældre, ikke i en biologisk forstand, men i en social forstand.

Kl. 10.50

Så undrer den argumentation, som hr. Langballe kommer med, når han snakker om gæster og værter i forbindelse med nationalitet, mig utroligt. Nu har hr. Langballe en mulighed for at gå op en gang mere, og derfor vil jeg benytte lejligheden til at stille et spørgsmål til hr. Langballe, nemlig: Hvordan skal man vurdere det tyske mindretal i Danmark?

Det tyske mindretal er jo helt klart ikke af dansk nationalitet. Det er af tysk nationalitet, men er de gæster? Er de gæster i Danmark? Eller det kurdiske mindretal i Tyrkiet, er de gæster i Tyrkiet?

Jeg tror, at det er helt afgørende, hvis man vil videre i denne her diskussion, at man forstår at skelne mellem land og nationalitet.